

การสนทนากับลูกสาวคนเล็กที่สิงคโปร์ เมื่อเช้าวันอาทิตย์ที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๖๐ และการเตรียมคุยกับทีม [มสส.](#) ตอนบ่ายวันที่ ๒๙ ทำให้ผมกลับมา “เคี้ยวเอื้อง” (reflect) การไตร่ตรองต่อ ว่าด้วย

[วิธีคิด](#)

ลูกสาวเขาอายุ ๔๒ แล้ว มีประสบการณ์การทำงานทั้งด้านการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีไอที และด้านการจัดการการเงิน ด้านการลงทุน เขาได้ทุนไปเรียนวิศวะที่เอ็มไอที และหาเงินส่งตัวเอง เรียนเอ็มพีเอที่ฮาร์วาร์ด จึงนับได้ว่าเขามีสมองดีและมีการศึกษาดี

เมื่อเขาเล่าแผนการณ์ในชีวิตที่จะหาทางตั้งเนื้อตั้งตัวทำธุรกิจของตนเอง ผมก็บอกเขาว่า เขาต้องเปลี่ยนวิธีคิด แล้วการสนทาก็น่าสนใจ เพราะเขาไม่เคยนึกถึงประเด็นที่ผมบอกเขา ซึ่งที่แท้ ก็เป็นเรื่องพื้นฐาน คือ เมื่อเปลี่ยนลักษณะงาน ก็ต้องเปลี่ยนชุด critical knowledge สำหรับใช้งาน โดยที่คนเก่งทางวิชาการมักหลงอยู่กับชุดความรู้เชิงเทคนิค

มูลนิธิสดศรีฯ ทำงานเป็นคู่คิดคู่พัฒนากับภาคี เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษา ทำงานมานานกว่า ๒๐ ปี ผ่านสภาพการบริหารภายในมูลนิธิหลายยุค จนเวลานี้คุณชลลดา สิทธิพิรุณ ทำหน้าที่เลขาธิการ พร้อมกับเป็นช่วงที่มีสารพัดโครงการ เข้าไปทำกิจกรรมแก้ไขความอ่อนแอของการเรียนการสอนในโรงเรียน มสส. ซึ่งเป็นมูลนิธิเล็กๆ มีทีมงานที่ไม่ใช่คนโด่งดัง ย่อมต้องคิดใหม่

คือต้องปรับตัว หาทางสร้างคุณค่าของตนเองใน “ป่าแห่งการพัฒนาคุณภาพการศึกษา” โดยต้องว่องไว ศึกษาทำความเข้าใจจักโครงการใหญ่ๆ ขององค์กรขนาดใหญ่

เอามาปรับยุทธศาสตร์การทำงานของตน ต้องไม่ทำตัวแข็งทื่อไม่ปรับตัวตามสถานการณ์ ต้องเอาสภาพสถานการณ์ภาพใหญ่มาไตร่ตรอง คิดหา niche ของตน
ว่าจะทำงานสร้างคุณค่าให้แก่วงการศึกษาไทยอย่างไร จึงจะเกิดประโยชน์สูงสุด และสร้างตัวตน ที่ชัดเจนของ มสส.

วิจารณ์ พานิช

๒๙ พ.ค. ๖๐

ตัดออกจาก: <https://www.gotoknow.org/posts/630912>